

Щоб журналістські матеріали стали більш гендерно чутливими, журналіст Сергій Штурхецький переконаний, що слід всього-на-всього ставитися з повагою до людини: «І тоді зникає питання – чому ми маємо писати упереджено... про людей іншої статі чи людей з якимись особливими потребами. Чому для означення людини ми маємо казати «інвалід», «єврей», «жінка»... Це зовсім не відкриває сутності цієї людини. Візьміть соціальні мережі. Соціальні мережі демонструють поліідентичність. Людина не може бути одноманітною, пласкою і визначатися одним набором якихось індикаторів».

Спираючись на дані дослідження ІМІ, Роман Штурхецький узагальнює: 60% – це жіноча аудиторія, і тим не менше близько 75% героїв матеріалів чи експертів – чоловіки, чоловічих облич на фото – 66%.

Немає новин, тем, соціально важливих питань, де б не застосовувався гендерний підхід. Пояснення просте: журналістська аудиторія – це люди. «І про щоб ми не говорили – про економіку, лісове господарство, науку, освіту, медицину, – ми однаково інформуємо як чоловіків, так і жінок... Тому (...) нам слід пам'ятати, що за ними є і чоловіки, і жінки, які мають різні потреби, різні можливості, але вони однаково цінні для нас», – наголошує Юлія Гончар.

Дотримання гендерного балансу у журналістських матеріалах, відсутність дискримінації та сексизму – принципи роботи демократичних медіа в усьому світі. Й українські ЗМІ повинні намагатися дотримуватися цих принципів.

Штефан Анна Костянтинівна

Запорізький національний університет

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ОПТИМІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА У СИСТЕМІ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Створення реабілітаційних закладів зумовлює важливість вдосконалення умов надання освітніх послуг, розробки нових форм і методів соціальної роботи з дітьми з особливими потребами. Впровадження інклюзії – це глибокий культурний процес, пов'язаний зі зміною суспільної ментальності, що зумовлює його довгу тривалість у часі.

Кожна система має свої недоліки, інклюзивна освіта також має їх, найбільші з них: гальмування навчально-освітнього процесу, коли педагоги приділяють більше часу особливим дітям, якщо ж немає можливості приділити час дитині, то вона губиться в колективі і нічому не вчиться; недостатньо персоналу, який буде займатися особливими дітьми; обурення батьків здорових дітей, які часто стають жертвами безпричинної агресії неадаптованих дітей; великий відрив у колективі дітей за знаннями і неможливість поєднати разом програми розвитку для здорових і особливих дітей; зняття відповідальності з батьків особливих дітей.

Серед основних проблем осіб з особливими потребами під час навчання у навчальних закладах виділю такі:

- важливо, щоб людина з вадами у розвитку не стала об'єктом глузування та приниження, а з іншого боку – об'єктом надмірного співчуття та гіперопіки;
- духовні проблеми, менталітет громадськості, стереотипи щодо людей з особливими потребами;
- забезпечення особливих потреб дітей у навчальних закладах. Для дітей з порушеннями зору мають бути книжки на спеціальних носіях.

Інклюзивна освіта за основу має принцип забезпечення основного права людей на освіту.

Існуючі бар'єри на шляху якісної освіти в інклюзивній системі:

- «навішування» ярликів, діагнозів;
- брак професійних кадрів;
- доступність навчальних закладів;
- незнання батьків про права своїх дітей;

– фінансування.

Рекомендаціями для вирішення наведених проблем соціальної роботи з дитиною з особливими потребами є:

- впровадження моделі навчання, орієнтовану на особистість;
- дотримання принципів доступності, толерантності;
- забезпечення належного рівня умов середовища задля адаптації учнів;
- збільшення бюджету для фахівців, працюючих з дітьми з особливими освітніми потребами;
- збільшення фінансування навчальних закладів;
- співпраця з батьками;
- удосконалення законодавства.

Для ефективного охоплення дітей з порушеннями психофізичного розвитку навчанням, у тому числі дітей з інвалідністю, потрібно мати інформацію, банк даних таких дітей в регіоні.

Інформаційний депозитарій має містити інформацію про кількість дітей з порушеннями та щорічно оновлюватися. Раннє виявлення дітей з особливими потребами можливо за умови ефективної співпраці управлінь освіти та з іншими управліннями (охорони здоров'я, соціального захисту тощо).

Функція ведення реєстру дітей з особливими потребами донедавна належала психолого-медико-педагогічним консультаціям. Одним із завдань психолого-медико-педагогічних консультацій є облік, систематизація та аналіз інформації про кількість дітей з порушеннями в регіоні.

Така робота проводиться для того, щоб вчасно надати пропозиції управлінню освіти, вжити належних заходів для реалізації права дітей на навчання. Підсумовуючи можемо рекомендувати створення соціального середовища, в якому «особлива» дитина не буде відчувати свою відмінність.

Для контролю усіх рекомендацій ідеєю є створення проекту, спрямованого на проведення інспекцій, надсилання звітів місцевим органам самоврядування. Головна мета цього проекту: збільшити рівень якості надання освітніх та соціальних послуг дітям з особливими потребами у м. Запоріжжя, впровадження відповідного громадського моніторингу, для досягання мети слід виконати такі завдання:

- дослідницькі – вибір технологій моніторингу, визначення основних категорій відвідувачів соціальних служб;
- навчання команди моніторингу;
- інформування (розповсюдження друкованих листівок містом, що мають інформацію про наявність інклюзивних шкіл та створену систему ревізії та інше);
- апробація системи моніторингу і запуск;
- оцінка результату.

За допомогою заходів: «think tank», фабрика думок; школа громадського моніторингу для 10 інспекторів; тренінги з мотивації для соціальних працівників шкіл, тренінги з попередження професійного вигорання, залучення закордонних професіоналів задля обміну досвідом; розробка веб-сайту, групи у соціальних мережах, друкованої продукції; соціальний експеримент у школі, прес-конференція, соціологічне дослідження щоб визначити рівень та кількість проблем; дворазова інспекція 15 закладів протягом першого навчального півріччя. Очікувані результати: підвищення кваліфікованості шкільних соціальних працівників.